

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 222/2026
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Кристијана Карана, поднетом против правноснажног решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Сомбору КТО 36/25(СК 26/25) од 17.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Кристијана Карана, па се **УКИДА** правноснажно решење јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Сомбору КТО 36/25(СК 26/25) од 17.12.2025. године и предмет доставља Вишем суду у Сомбору на одлучивање.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Сомбору КТО 36/25(СК 26/25) од 17.12.2025. године обавезан је окривљени АА да на име трошкова поступка – награде и накнаде за рад адвоката по службеној дужности, који су исплаћени из средстава органа поступка, накнади тужилаштву износ од 376.250,00 динара, без права на жалбу имајући у виду да је о наведеном одлученом као у правноснажној пресуди Вишег суда у Сомбору.

Против наведеног правноснажног решења бранилац окривљеног АА – адвокат Кристијан Каран поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијано решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од

значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац у поднетом захтеву указује да је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП и то одредба члана 262. став 2. ЗКП, јер је за доношење посебног решења о висини трошкова кривичног поступка, када се прибаве подаци о висини трошкова, надлежан једино председник већа или судија појединац.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Сомбору Спк.25/25 од 01.12.2025. године потврђен споразум о признању кривичног дела које је закључио јавни тужилац ВЈТ у Сомбору под бројем СК.26/25 од 01.12.2025. године са окривљеним АА и његовим браниоцем о признању кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, обухваћеног оптужницом ВЈТ у Сомбору број Кто 36/25 од 24.11.2025. године, па је окривљени оглашен кривим због извршења наведеног кривичног дела и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци за коју је одређено да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ Сомбор у пуном износу од 40.164,13 динара, трошкове браниоца по службеној дужности о чијој висини ће донети посебно решење, а Вишем суду у Сомбору износ од 10.078,13 динара, као и трошкове браниоца по службеној дужности за које ће се донети посебно решење, те на име паушалног износа 10.000,00 динара, све у року од 15 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

По налажењу овога суда, када су се јавни тужилац и окривљени сагласили о трошковима кривичног поступка и када је такав споразум прихваћен пресудом од стране суда, којом је одлучено о основу и врсти трошкова кривичног поступка, тако што је окривљени обавезан да плати трошкове на име одбране од стране браниоца по службеној дужности настале у току истраге, само суд је могао посебним решењем применом члана 262. став 2. ЗКП да одлучи о висини наведених трошкова, пошто прибави потребне податке, а не јавни тужилац, како је то у конкретном случају учињено.

Поред наведеног, одлучујући о трошковима кривичног поступка јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Сомбору донео је решење у коме је у правној поуци наведено да против наведеног решења није дозвољена жалба, што је супротно одредби члана 262. став 3. ЗКП, па је на тај начин и бранилац онемогућен да евентуално изјави жалбу на решење већу из члана 21. став 4. ЗКП.

Сходно наведеном, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП

Стога је Врховни суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијано решење и предмет доставља Вишем суду у Сомбору на одлучивање.

У поступку одлучивања пред судом имаће се у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истима, те ће, сходно члану 262. став 3. Законика о кривичном поступку, суд бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Наводи захтева за заштиту законитости који се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, да у образложењу побијаног решења није наведена спецификација трошкова који су признати браниоцу по службеној дужности, нису разматрани, обзиром да наведена повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца.

Са изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић